

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Dauidis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex
Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Psal. XXXVIII. Domine ne in furore tuo arguas me.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

PSALMORVM

PSAL. XXXVIII.

Domine ne in furore tuo arguas me.

DEPRECATIO SUPPLEX.

Psalmus David ad commemorandum.

Carmen Monocolon Iambicum.

- 1 A Census IAS ne, calens néue arguez,
Me nec furenti corripe ô precor manus.
2 In me sagittæ namque délatæ tuæ,
In me subitque vis tuæ manus grauis.
3 Nil carne sanum te æstuante est in mea,
Peccata pacem nec relinquunt ossibus:
4 Delicta verticem obruere nam meum,
Quæ me grauante pondere validè opprimunt.
5 Foetent tumoris tabe putrida vlcera,
Monstrare stultus dum medenti distuli.
6 Pressus dolore terga curuante, & nimis
Obscuris omnes, ater & dies ago.
7 Fœdo redundant pure nostra & ilia,
Nec sana ab illa patte consistit caro.
8 Ac debilis confractus usque confremo,
Tantus tumultus corde surgit intimo.
9 IAS auenti scis quid ipse pectore
Poscam, mea ac te non latent suspiria.
10 Cor inquietis vertitur præcordiis;
Vires recedunt, luxque nulla luminum est.
11 Sperata mi tam turba amica proximi
Fugere vulneris procùl plagam mei.
12 At colligati, vita queis grauis mea,
Atque inuidentum turba molitur mihi
Fraudes dolosque; quanta percurrit dies.
13 Ceu surdus adstern, mutus aut ego, nihil
Audire euro aut ore aperto proloqui:
14 Instar stupentis auribus qui nesciit
Redarguenti pellere ore criminis.
15 Respondeas, exspecto namque V INDICEM
IAS meum te nomine acturum meo.
16 Ridere, dixi, ô ne parent isti malis
Nostris; triumphant si vacillet pes mihi:
17 Nam claudicare pronus, heu, dolore sum
Vrgente semper, vim refiingit qui meam.
18 Delicta sponte narrō confessus mea,
Si cura adulor ipse peccati graui.

20 Höfels

- 20 Hosteis valere at viribus cerno meos,
Mihī inuidentes ac beari perfidos.
21 Malam reponunt mī bonorum gratiam:
Bona assecutum mē petunt cālumniis.
22 Me ne rēlinqitas, te peto mī PRINCIPĒM,
IAS remotus neu procul sistas mihi:
23 Festinus ad sis iam mihi auctor auxili,
Here ō salutis auctor iam not̄e ac meæ.

PSALMVS XXXIX.

Dixi, custodiam vias meas.

VNICVM VERVM BONVM DĒVS.

- Ad pr̄stantem ad Iedithun, Psalmus David.

Ode Dic̄olos Distrophos.

- 1 Bseruābo vias meas,
Dixi, lingua nihil peccet ut insolens
Quamuis me improbus v̄serit,
Ori claustra meo prouidus inferam.
2 Ac tam muta silentia
Concepi, nihil ut proloquerer boni,
Dum qui me cruciat dolor,
Conturbata nimis membra furens quatit.
3 Cor in visceribus calens
Flamas, dum meditor, suscitat ignea:
Quas ipsa opprīnere impotens
Perrupris loquitur lingua silentiis.
4 IAS indica & exitum,
Et quām longa mihi restet adhuc dies:
Mundo quām nimium fruar,
Opto scire libens, quōve fruar modo.
5 En palmos mihi das dies,
Te p̄sente nihilque est spatium meum:
Quin nil quidquid id est homo,
Quisquis constat homo, scilicet est nihil.
6 Certè v̄mbræ & tenebræ viros
Verfant, sollicitatque hos trepidos nihila:
Illi plurima congetunt,
Ignari positum quis cumulum occupet.
7 At nunc ō here quid velim
Exspectémve mihi, spes mea te petit:
8 Cunctis me eripito meis
Novis, me stolidis dode nec in probrum.